

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.]

19. April 1928 § 3 ligefrem paalægger Regeringen at udbyde Aktierne til Salg, for saa vidt Salg vil kunne ske mindst til Parikurs. At Salg ikke har fundet Sted før den nuværende Regerings Tiltræden, har Regeringen selvfølgelig intet Ansvar for, men jeg indrømmer, at det ærede Medlem selvfølgelig sagde, at juridisk Ret dertil var det ærede Medlem ikke i Tvivl om, at vi havde.

Det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft har ogsaa kritiseret, at jeg har undladt at indkalde Arbejdervælgelsens Erhvervsraad til forskellige Drøftelser i Handelsministeriet angaaende Importforhold m. v. Heller ikke her er jeg mig nogen Brøde bevidst. Arbejderbevægelsens Erhvervsraad har ved de regelmæssige Møder i Handelsministeriet, i Vareforsyningsraadet, altid Lejlighed til at fremføre sine Synspunkter over for mig og Lejlighed til at blive gjort bekendt med alle Forhold af Interesse for Raadet. At jeg i et Par Tilfælde i det forløbne Aar har søgt sagkyndig Bistand i Forbindelse med vor Samhandel med Udlandet hos de Erhvervsorganisationer, i hvilke særlig Kundskab paa dette Omraade er repræsenteret, vil man vist ikke kunne bebrejde mig, og der er ikke ved en Begrænsning af Kredsen for saadanne Drøftelser fra min Side tilsigtet nogen Tilsidesættelse af Arbejderbevægelsens Erhvervsraad, som jeg — det er selvfølgelig og naturligt — gerne samarbejder med. Jeg vil fortsat være opmærksom paa Raadets Ønske om Lejlighed til at deltage i de Drøftelser, som har Interesse for Raadet.

Det ærede Medlem Hr. Kristian Nygaard berørte Spørgsmaalet om Statens Støtte til Ungdomsopsparringen og ønskede Statens Tilskud hertil forhøjet. Det ærede Medlem har før spurgt derom, jeg har ogsaa udtalt mig derom. Jeg vil gerne her sige, at jeg er meget interesseret i denne Sag og er villig til at drøfte den med Finansministeren. Forskellige Betragtninger kan maaske nok anstilles angaaende Spørgsmaalet paa Grundlag af den stedfundne Stigning i Lønniveauet, paa Landet i alt Fald, men at Staten er interesseret i Opsparings Fremme er jo utvivlsomt, og jeg vil gerne søge at medvirke til, at Statens Støtte af det gode Formaal gøres saa virksom som muligt.

Det ærede Medlem Hr. Stæhr Johansen har rejst Spørgsmaalet om Fordelingen af de faa nye Biler, der kommer her til Landet. Jeg kan sige, at man fra Myndighedernes Side ikke er indstillet paa

alene at begrænse Adgangen til at købe nye Biler til Læger, Dyrslæger, Jordemødre og offentlige Institutioner, men at man gerne søger at skaffe nye Vogne til erhvervsdrivende, naar de paagældendes Kørsel frembyder en virkelig samfundsmæssig Interesse. Men Tilførslerne af Automobile er overordentlig knappe, og det er desværre ikke muligt at give alle, der har Brug for en Bil under Udøvelsen af deres Erhverv, Adgang til at indkøbe nye Biler.

Det ærede Medlem rejste endvidere Spørgsmaalet om Benzintildelingerne og anførte her særligt, at de Handelsrejsende ikke blev behandlet særlig godt. Jeg er klar over, at mange forretningsrejsende faar for lidt Benzin; jeg har sagt dette mange Gange i den forløbne Tid, ogsaa her fra denne Talerstol, men hverken det ærede Medlem eller jeg er i Stand til — tror jeg, jeg tør sige — at finde en Ordning, der graderer Tildelingerne paa en 100 pCt. retfærdig Maade, idet det jo er saaledes, at alle Handelsrejsende ikke har samme Virksomhedsomraade og derfor ikke har Behov for lige meget Benzin. Det er meget vanskeligt for Administrationen helt at klare et saadant Spørgsmaal, men det er mit Indtryk, at man gør, hvad man kan, for ikke at lægge Hindringer i Vejen for den virkelig nødvendige Kørsel, men der skal jo være visse Former og visse Linier at gaa frem efter, og fuldt ud retfærdigt kan det ikke blive. Jeg er ogsaa sikker paa, at mange Lastbilvognmænd gerne vil have mere Benzin, men som Følge af, at der er Grænser for, hvor meget vi i dette Øjeblik har Raad til at importere, kan man ikke faa alt det, man gerne vil have paa dette Omraade.

Til det ærede Medlem Hr. Svend Nielsen, der har rejst Spørgsmaalet om Tildelingen af Cykeldæk og Gummistøvler til Sukkerroearbejderne, vil jeg gerne sige, at man har søgt at yde Hjælp i de mest paatrængende Tilfælde. Saaledes har man stillet et Antal Dæk til Raadighed for Sukkerfabrikkerne til Fordeling blandt de mest trængende Arbejdere. Med Hensyn til Gummifodtøj ligger det desværre saaledes, at Udbudet endnu ikke kan dække Efterspørgselen, men Produktionen er betydelig større end før Krigen, og der er Udsigt til, at Forsyningsituationen paa dette Omraade vil blive afhjulpet i Løbet af nogen Tid. Sukkerroearbejderne har stærk Brug for Gummifodtøj, men det har Fiskerne ogsaa saavel som en Del andre.

Det ærede Medlem har endvidere rejst Spørgsmaal om Gennemførelse af Foran-